

ula i hep

van a l'escola

ERIC LILLIPUT

Il·lustracions de **LAIA LÓPEZ**

The background is a bright yellow color with a pattern of thin, parallel black diagonal lines. Scattered across the background are several stylized, soft-edged yellow clouds of various sizes. In the upper center, there is a large, black, cloud-like shape containing the text 'ula i he'p' in white, bold, lowercase letters.

ula i he'p

Primera edició: febrer del 2019
Títol original: *Ula y Hop van al cole*

© 2019, Eric Lilliput / Tormenta, pel text
www.tormenta.com
© 2019, Penguin Random House Grupo Editorial, S. A. U.
Travessera de Gràcia, 47-49. 08021 Barcelona
© 2019, Anna Serra, per la traducció
© 2019, Laia López, per les il·lustracions
Disseny: Penguin Random House Grupo Editorial

ISBN: 978-84-204-5198-5

Penguin Random House Grupo Editorial està a favor de la protecció del *copyright*.
El *copyright* estimula la creativitat, defensa la diversitat en l'àmbit de les idees i el coneixement,
promou la lliure expressió i afavoreix una cultura viva. Gràcies per comprar una edició autoritzada
d'aquest llibre i per respectar les lleis del *copyright* en no reproduir, escanejar ni distribuir cap
part d'aquesta obra per cap mitjà sense permís. En fer-ho esteu donant suport als autors
i permetent que PRHGE continui publicant llibres per a tots els lectors.

Dirigiu-vos a CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics,
<http://www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar o escanejar
algun fragment d'aquesta obra.

www.megustaleer.com

Penguin
Random House
Grupo Editorial

ula i hep

van a l'escola

ERIC LILLIPUT

Il·lustracions de **LAIA LÓPEZ**

Traducció d'**ANNA SERRA**

ALFAGUARA

El **Hop** s'estima molt els animals,
i els animals l'estimen a ell. Si calla...
és perquè trama alguna cosa!
Va néixer a l'estiu.

L'**Ula** recicla qualsevol
cosa per fer els seus invents.
És divertida i esbojarrada.
Va néixer a l'estiu.

El **Børrissel** és molt valent
i viatja a tot arreu dalt d'un colom.
Va néixer a l'hivern.

La **Farigela** és presumida i una mica rondinaire, però té bon cor.
Va néixer a la primavera.

El **Clip** hi entén de tot (o això diu).
Va néixer a la tardor.

El col·legi misteriós

L'**Ula** i el **Hop** eren éssers diminuts. Vivien en una casa al mig de la ciutat, però no eren humans. Semblaven nens en miniatura... Cabien dins d'una mà! A més a més, eren uns belluguets. L'Ula i el Hop eren els més entremaliats del món, però les seves trapelleres no eren pas diminutes... **Eren gegantines!**

Aquell matí, l'Ula i el Hop es van despertar d'hora. Estaven en ple somni quan es va sentir un sorollet...

PIP-PIP-PIP-PIP-PIP-PIP...

—Deixa'm dormir una estoneta més,
Ula —va demanar el Hop, i es va girar
cap a l'altra banda—. És molt d'hora!

El soroll va continuar.

PIP-PIP-PIP-PIP-PIP-PIP...

—No soc jo, Hop —va respondre
l'Ula i es va tancar el cap amb el mitjó que
li feia de manta—. Segur que algun dels
teus animals vol jugar.

Quedar-se al llit no els va servir
de res: el soroll va continuar...

PIP-PIP-PIP-PIP-PIP-PIP...

Era insuportable! Sonava com
aquella vegada que l'Ula volia una flauta

cacauet. No la va aprendre a tocar, però va espantar totes les aranyes de la casa.

Tots dos germans es van llevar i van treure el cap per les finestres de casa.

Casa seva era una capsa de galetes que hi havia en un racó de l'habitació del Dani. El nen gran s'havia convertit en el seu nou amic.

**PIP-PIP-PIP-
PIP-PIP-PIP...**

Just aleshores, la Farigola va sortir d'un forat de la paret.

El forat connectava amb els túnels secrets dels éssers diminuts.

—**Què és aquest escàndol?**

—va protestar la nena diminuta fregant-se els ulls—. No he tingut temps ni de pentinar-me!

La Farigola era la més presumida de la família.

Pip pip pip pip pip

Rere seu va arribar el Borrissol, el diminut explorador, que s'ho estava passant d'allò més bé.

—M'encanta aquest soroll. **Sembla una cançó!**

Va començar a ballar al ritme d'aquell pip-pip-pip estrepitós per demostrar-ho.

L'últim d'arribar va ser el Clip, que era el més dormilega de tots. Havia fet un gran esforç per llevar-se i tenia els ulls plens de lleganyes.

—Què passa? —va preguntar mentre feia un badall—. S'ha espantat una aixeta?

Se us han cremat les torrades?

